

Øst for Paradis præsenterer

ROSE

En film af Markus Schleizer

Premiere d. 12. november 2026

Pressevisning d. 28. oktober kl. 9:30 i Grand Teatret

Pressevisning d. 4. november kl. 9:30 i Øst for Paradis

Kontakt: Ditte Daugbjerg Christensen – ddc@paradisbio.dk

Trailer og EPK klip: <https://paradis.digitalepk.dk>

Brugernavn: presse - password: film

Find materialer på: <https://distribution.paradisbio.dk/film.asp?id=376>

SYNOPSIS

Rose er en kvindelig soldat, der forklædt som mand gør krav på den frihed og de muligheder, der blev nægtet kvinder i det 17. århundrede. Bevæbnet med forfalskede dokumenter, og med et kuglesår i ansigtet, bosætter hun sig i en fjerntliggende, protestantisk landsby på en forladt gård, hun hævder at være den retmæssige arving til. Hun vinder de vagtsomme landsbyboeres tillid gennem hårdt arbejde og beviser sig selv som en dygtig og kompetent forsørger, da hun hårdt presset gifter sig med en lokal bondes datter.

Filmen blander en næsten overjordisk smuk æstetik i sort/hvid med dyster humor og er en usædvanlig og bjergtagende fortælling om kønsroller, mod og overlevelse og Sandra Hüller er i topform i rollen som ROSE, der indbragte hende prisen BEDSTE SKUESPILLER ved Berlin Film Festival i 2026.

FESTIVALER & PRISER (udvalgte)

Berlin International Film Festival, 2026, Sandra Hüller vinder af Sølvbjørnen for Bedste Skuespil

Berlin International Film Festival, 2026, i konkurrencen om Guldbjørnen for Bedste Film

Hong Kong International Film Festival, 2026, vinder af Golden Firebird Award

Diagonale, Østrig, 2026, vinder af Bedste Manuskript

Diagonale, Østrig, 2026, vinder af Bedste Musik

Jupiter Award, 2026, nomineret i kategorierne Bedste Tyske Film og Bedste Tyske Skuespillerinde

ROSE er et dystert portræt af hvordan mennesker, der adskilte sig fra sociale normer og kønsnormer blev behandlet i 1700-tallet. En transformativ fortælling, der diskuterer *male privilege* indenfor patriarkalske samfund og systemer. Filmens sorthvide billeder er enormt betagende og en stærk metafor for *queerness* og *transness* og det gråområde der eksisterer mellem køn, seksualitet og samfund som folk flest ikke rigtigt forstår. På trods af at filmens handling finder sted i 1700-tallet kan man drage paralleller til nutidens samfund, hvor flere og flere minoritetsgrupper oplever en stigende mængde had, diskrimination og trusler – et tema som Sandra Hüller har omtalt i et interview af filmholdet, arbejdede med under optagelserne til ROSE. Hüller leverer en både hjemsøgende og fængslende skuespilpræstation som hovedkarakteren Rose, der bruger drag som en forklædning for at leve i sikkerhed og skabe sig sit eget frie liv.

INTERNATIONAL PRESSE SKRIVER

"En sjælden, dybt rørende biografoplevelse" (ARD)

"En storslået film, mesterligt instrueret" (The Hollywood Reporter)

"Sandra Hüller er fremragende" (The Guardian)

INSTRUKTØR & MANUSKRIPTFORFATTER MARKUS SCHLEINZER

Markus Schleinzer, en østrigsk filminstruktør født i Wien, startede sin karriere som casting director og arbejdede i denne rolle i 17 år og på mere end 60 film. Her har han været med til at sætte sit præg på østrigsk films internationale succes gennem hans tætte samarbejder med bl.a. Jessica Hausner, Ulrich Seidl og Michael Haneke.

Han var casting director på den internationalt anerkendte DET HVIDE BÅND (2009), der både vandt en Golden Globe og var Oscarnomineret. På denne film stod han foruden casting af børneskuespillerne, også for at instruere børnene under filmoptagelserne.

Schleinzers debutfilm, MICHAEL (2011) fik verdenspremiere på Cannes Filmfestival og fik flere nomineringer og priser, bl.a. Austrian og European Film Award, samt Max Ophüls Prize.

Hans anden film ANGELO (2018), et hjemsøgende portræt af Angelo Soliman, havde verdenspremiere på filmfestivalen i Toronto og spillede derefter på San Sebastián Filmfestival. Filmen var nomineret til både Bedste Film, Bedste Instruktør og Bedste Manuskript til samme års udgave af Austrian Film Awards, og den blev ligeledes nomineret til Platform Prize det år på Toronto International Film Festival.

ROSE er hans tredje spillefilm, og den havde premiere på dette års udgave af Berlinalen, hvor filmen spillede i hovedkonkurrencen og fik en overvældende modtagelse. Sandra Hüller, der spiller filmens hovedrolle, modtog Sølvbjørnen for Bedste Skuespil på Berlinalen tidligere i år.

FILMOGRAFI

2026 ROSE

2018 ANGELO

2011 MICHAEL

SANDRA HÜLLER

Født i det østlige Tyskland i 1978. Hüller studerede skuespil ved Ernst Busch Academy of Dramatic Arts i Berlin. Hun har spillet skuespil siden omkring år 2000, men fik sit store internationale gennembrud i MIN FAR TONI ERDMANN (2016). Hüller har været nomineret til 80+ priser, samt vundet et hav af priser gennem sin lange karriere, fx har hun vundet prisen for Bedste Skuespil på Berlinale to gange, samt været nomineret for sine skuespilpræstationer til både BAFTA Awards, Golden Globes og Oscarsuddelingen m.fl.

Sandra Hüller har haft mange succesfulde år i sin karriere, men 2026 ser ud til at være det foreløbige højdepunkt. Tidligere på året medvirkede hun i PROJECT HAIL MARY, DIGGER og i ROSE, hvor hendes præstation i sidstnævnte blev præmieret med prisen for Bedste Skuespil, Sølvbjørnen, ved dette års Berlinale.

Under optagelserne til ROSE lærte hun både at lade og affyre et gammelt skydevåben, at køre en kreaturvogn, hun håndterede tusindvis af levende bier, samt stod ansigt til ansigt med en vaskeægte vild bjørn på tæt afstand. Om optagelserne med bjørnen, siger hun at den var meget tæt på, og det var meget spændende. Og hun glemte helt at trække vejret mens det stod på.

FESTIVALER & PRISER (udvalgte)

Berlin International Film Festival, 2026, vinder af Sølvbjørnen for Bedste Skuespil (ROSE)

Jupiter Award, 2026, nomineret til Bedste Tyske Skuespillerinde (ROSE)

Golden Globes, 2024, nomineret til Bedste Skuespillerinde (FRIT FALD)

Academy Awards (Oscars), 2024, nomineret til Bedste Skuespillerinde (FRIT FALD)

European Film Awards, 2023, vinder af Bedste Europæiske Skuespillerinde (FRIT FALD)

European Film Awards, 2016, vinder af Bedste Europæiske Skuespillerinde (MIN FAR TONI ERDMANN)

Berlin International Film Festival, 2006, vinder af Sølvbjørnen for Bedste Skuespillerinde (REQUIEM)

INTERVIEW MED MARKUS SCHLEINZER TIL AUSTRIAN FILMS (januar 2026)

"Rose er ikke en revolutionær, hun vil bare gerne overleve." (Schleinzer i OutNow)

Det gik op for Rose i en tidlig alder, at hvis man vil leve et uafhængigt liv med adgang til uddannelse og at eje ejendom, gør man klogt i at være en mand – eller i det mindste i at gå med bukser. I Tredivårskrigen århundrede vælger denne unge kvinde forklædningens vej og har betydelig succes. Hun indser først, da det er for sent, at landsbyen vil kræve en høj pris af hende for dette "forræderi" imod deres samfund. Lige så omhyggelig som en historisk roman, lige så aktuel som et skarpt blik på nutiden, taler Markus Schleinzers ROSE til os om en grundlæggende ulighed, om modet til at opnå frihed og om de altid tilstedeværende mure, som samfundet bygger op for at udelukke dem, der er anderledes.

Ligesom i ANGELO, så udspiller handlingen i ROSE sig i et af de forrige århundreder. Hjælper den historiske kontekst os med bedre at forstå nutidens uløste problemer?

MARKUS SCHLEINZER: Jeg tror, at en historisk ramme fungerer som et forstørrelsesglas. Når man tager et publikum med ind i fortiden, lægger de færre filtre og forudfattede meninger ned over biografoplevelsen. Problemet med nutiden er altid, at man ikke kan forstå den, fordi man endnu ikke har et klart overblik. Personlig frihed bruges for eksempel i dag af alle politiske lejre til at fremme deres egen politik. I det historiske materiale, der ligger til grund for ROSE, stødte jeg på mange ting, der ikke kunne diskuteres eller opleves meget bedre i dag end i den anderledes æra.

I modsætning til i ANGELO er Rose en fiktiv karakter, selvom det ville være muligt at få det indtryk, at dette er en historisk sag. Hvor og hvordan udforskede du Roses kontekst?

MARKUS SCHLEINZER: Jeg leder aldrig efter et tema. Tingene er altid blevet skyllet i land, så at sige. ROSE opstod ved et tilfælde på baggrund af en kommentar fra en kvindelig historiker. Jeg lavede noget research

og afdækkede omkring 300 historier om kvinder, der over omkring tre århundreder valgte "buksernes vej" af en lang række årsager. De var foranlediget af en lang række faktorer: lettere adgang til arbejde, behovet for at undslippe krig eller kriminel aktivitet, håbet om at undgå voldtægt eller tvangsægteskaber, længslen efter et liv med mere personlig frihed, lesbisk begær, transseksualitet, patriotisme, eksotisme. Det afgørende punkt i at fortælle denne historie var, at alle disse motiver, på trods af at de var meget individuelle, i sidste ende var baseret på én ting: bevidstheden om, at frihed og muligheder var stærkt begrænsede for en kvinde.

Dit manuskript er forankret i prosa. Hvordan finder du vej ind i sproget i den æra, du skildrer?

MARKUS SCHLEINZER: Jeg aner ikke, om sproget i filmen er tidssvarende for perioden. Min medforfatter Alexander Brom og jeg følte, at det var vigtigt at skrive noget, der hævder et selvstændigt univers. Jeg tror, det er tricket til at lave enhver form for historisk film. Det handler ikke om at stræbe efter en museumseffekt, som i sidste ende er kedelig. Ingen af os var der på det tidspunkt. Meget er gået tabt, så vi ved det ikke. Det er meget vigtigere at skabe et univers. Jeg læser historiske tekster for at sammensætte et ordforråd af en slags, for at rense mit hoved for unge menneskers idiomer og anglicismer, så jeg kunne værdsætte rytmen, fornemmelsen for sproget, tilgangen til tider og syntaks. Det originale ROSE manuskript er over 1000 sider langt.

Hvorfor er der en usynlig kvindelig fortæller?

MARKUS SCHLEINZER: Fortællerstemmen opstod ud fra prosaen. Jeg syntes, det var interessant lige fra begyndelsen at have en ikke-dømmende ydre stemme, der ledsager mig, åbner rum og alligevel tillader mig at udføre min egen analyse. Den repræsenterer selve historiefortællingen, fortællingens suverænitæt, som trods alt altid er det vigtigste. Det var et forsøg på at filmatisere et stykke tysk litteratur i en form, der formidler indtryk af, at det allerede eksisterer, som om det var en filmatisering af en roman.

Det slår mig, at der med hensyn til spørgsmålet om frihed og individets plads i samfundet er et andet ekko af ANGELO. Er spændingen mellem selvets behov og andres normer den afgørende faktor i din tilgang til den filmiske fortælling?

MARKUS SCHLEINZER: Jeg vil sige, at mine tre film, MICHAEL, ANGELO og ROSE, stræber efter dette tema på en række forskellige måder. Rose er ikke en revolutionær. Hun er ikke inspireret af et socialt koncept, hun ønsker ikke at sætte et eksempel, så tingene bliver bedre for fremtidige generationer. Hun tager dette skridt af egoistiske årsager – fordi hun ikke ønsker at leve som kvinde under disse forhold. Hun er ikke revolutionær, men hendes handlinger er revolutionære. Rose er manipulerende; hun lyver og snyder. Det mest rørende øjeblik i filmen for mig er, da hun til sidst indser, at hun også har ødelagt en anden persons liv ved at ville leve på sin måde. Det er et chok for hende, og det er chokerende. Jeg mener, det er sådan, vi alle bør leve i samfundet hver dag. Det er blevet moderne at sige, at man skal have mere opmærksomhed på empati. Jeg synes, empati er fint, men jeg synes også, vi skal være mere opmærksomme på det ansvar, vi har med og over for hinanden. Jeg behøver ikke at kunne lide alle, men jeg er nødt til at anerkende, at der er sociale koder, og som menneske har jeg et ansvar for dette. I alt, hvad jeg gør, er jeg forpligtet til dialektik. Uenighed skal også være tilladt i dialektisk sameksistens. Debatkulturen er gået tabt.

Det er imponerende, hvordan Rose, når hun er fuldstændig trængt op i et hjørne, forsvare sig selv med en kraftfuld tale og står ved sig selv og sin beslutning.

MARKUS SCHLEINZER: Da hun bliver trængt op i en krog af pøblen uden for sit hus, er det et Frankenstein-øjeblik: de vil se monsteret. De er motiveret af voyeurisme, behovet for at ødelægge den der er anderledes, afvigeren. Det var helt bevidst at jeg ikke gav pøblen deres store øjeblik. Det var vigtigere for mig at repræsentere en person, der siger, ligesom Rose gør i filmen: "Ja, måske har jeg ikke en pik mellem benene, men fordi jeg er her, drager du fordel af det, og det gør du også...". Hun opremser alle de ting, der er blevet bedre i den lille landsby på grund af hende. Men alligevel sejrer dumheden og fanatismen. Derfor ville jeg

give Rose-karakteren den stærkeste stemme. Det er ikke interessant om hun er lesbisk eller ej; det ville reducere filmens status. Hendes motivation for at tage et par bukser på er privat, og det overlader jeg fuldstændigt til min karakter. Hvad der er mere interessant er, hvad der kan komme ud af det.

Vi fornemmer også, hvad det vil sige at bære sådan en stor løgn med sig så længe. Samtalen mellem ægtefællerne skaber lettelse og forståelse. Dukker antydningen af en mulig utopi kortvarigt op her?

MARKUS SCHLEINZER: Mange queer-personer siger, at socialisering eller bare det at vokse op var svært, fordi de i starten måtte leve med en falsk identitet. Man kan aldrig nyde al sin magt, fordi man har brug for så meget af den for at opretholde forklædningen. I det øjeblik, man kan være sig selv, og nogle gange finde accept, føler man frihed for første gang. Derfor syntes jeg, det var vigtigt at vise at det var en utopi, hvor de to flygter. Vi oplever dem som en nærmest hellig familie i skoven, hvor de bygger rede sammen. De leger begge en utopi her. På den ene side er det næsten en dramatisering af et maleri; på den anden side, ved ikke at reagere på det faktum, at det er koldt og regner, udfører de allerede en form for abstraktion, før filmen vender tilbage til virkeligheden.

Sandra Hüller var den skuespillerinde du havde i tankerne, mens du skrev manuskriptet, før hun egentlig var med ombord. Hvad repræsenterer hun for dig som skuespillerinde?

MARKUS SCHLEINZER: Det er ret klart og indiskutabelt: Der er dette enorme talent, en overbevisende logik, kombineret med ekstrem ærlighed og mangel på forfængelighed i hendes præstation. ROSE er også en politisk film, og jeg ledte efter en person, der kunne bære den politisk. Vi ved, at filmindustrien stadig er fuld af alle "-ismerne", og jeg mener ikke kun aldersdiskrimination, men også sexisme. Så skinner hun igennem. For hun har aldrig forvrænget eller indsmigret sig selv i den forstand. Da vi var dybt inde i Harzens bjerge, to ensomme østrigere på location scouting, blev vi spurgt: "Hvem er I? Og hvad laver I her?" Jeg fortalte dem, at vi lavede en spillefilm med Sandra Hüller. Da blev det tydeligt, at hun var kendt selv her i baglokalet på det mest afsidesliggende værtshus.

ROSE er en film, der udviser maksimal tilbageholdenhed. Ingen synlig afklædning af Roses krop, ingen vold, ingen flashbacks til Roses tidligere liv.

MARKUS SCHLEINZER: Voldens resultater skal tages op, men vold i film bør ikke være grafisk. Jeg har set så mange film, hvor kvinder bliver voldtaget. Jeg behøver ikke at se flere. Samtidig ville det være forkert ikke at fortælle om det. Men billeder kommer med et ansvar, og vi har en alvorlig forpligtelse om at respektere det ansvar. Jeg har set mange film om *crossdressere*, og det meningsløse er, at "afklædningen" altid skildres via kroppen. Den dag i dag er det primært fordi, det på en eller anden måde er pirrende. Det er jeg ikke enig i. Roses historie fungerer perfekt uden behovet for at afsløre hendes nøgne krop.

ROSE bevæger sig mellem identiteter og polariteter. Bidrog disse spændinger også til beslutningen om at arbejde i en reduceret sort-hvid palet?

MARKUS SCHLEINZER: Folk kan godt lide at se historiske film, fordi brugen af farver er så smuk. Med ROSE syntes jeg, det var interessant at give afkald på det, fordi det betyder, at historien skal arbejde endnu stærkere. I filmiske termer betyder det at arbejde med sort-hvid, at man skal håndtere farver og farvekontraster på en helt anden måde. Sort-hvid opererer primært igennem lys: lys og mørke. Hvert ansigt bliver et landskab, og man skal arbejde meget med strukturer og overflader. Der er noget mere arkaisk over det.

Hvordan drager du paralleller fra ROSE til nutiden? At være anderledes virker lettere i dag, men det betyder stadig at være truet. Hvad ser du som årsagerne til at samfundet afviser det/de anderledes?

MARKUS SCHLEINZER: Jeg havde mange samtaler med Sandra Hüller især i forhold til den vold, hendes karakter er blevet udsat for. Jeg tror kortvarigt at hun ville have foretrukket, at vi lavede en film, der bliver et fyrtårn, som folk kan flokkes til. Men jeg er ikke den slags filmskaber. Jeg synes, det er vigtigt, at der er rollemodeller, for jeg synes ikke at vi alle er særligt modige. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi kan se noget, som andre eksemplificerer for os. Det, jeg ofte kritiserer ved film som gør det, er deres påstand om at give frelse. Jeg er ikke sådan; jeg er ikke en fortæller for frelse. Jeg er fortæller for arbejde. Det er svært for os at finde et fredeligt resultat her. At forestille sig, at vi vil blive frelst af hinanden ved at sidde og vente, bede lidt og håbe, det synes jeg er barnligt. Vi er nødt til at arbejde for det.

CREDITS – ROSE

Instruktør	Markus Schleinzer
Manuskriptforfatter	Markus Schleinzer, Alexander Brom
Filmfotograf	Gerald Kerkletz
Klip	Hansjörg Weißbrich
Production Design	Olivier Meidinger
Musik	Tara Nome Doyle
Lyddesign	Manuel Grandpierre
Producere	Johannes Schubert, Philipp Worm, Tobias Walker og Karsten Stöter
Kostumedesign	Doris Bartelt
Makeup	Anette Keiser
Produceret af:	ORF, ZDF, ARTE
Med støtte fra:	Österreichisches Filminstitut, Mitteldeutsche Medienförderung, Der Beauftragte der Bundesregierung für Kultur und Medien, Filmfonds Wien, Film- und Medienstiftung NRW, Eurimages, Filmförderungsanstalt, MOIN Filmförderung Hamburg Schleswig-Holstein, Medienboard Berlin-Brandenburg, FilmFernsehFonds Bayern, Filmförderung Niederösterreich, Deutscher Filmförderfonds, ÖFI+

Spilletid: 93 minutter

Produktionsår: 2026

Genre: Drama

Originalsprog: Tysk

Produktionslande: Østrig, Tyskland

Aspect ratio: Flat - 1.85 / Sound: 5.1 /DCP Frame Rate: 25fps

Lanceres med støtte fra Creative Europe Programme - MEDIA of the European Union

Dansk Distribution: Øst for Paradis Filmimport ApS